

Одлично као Пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 6 МАРТА 1943

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА
Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 48.— дин.,
полугодишње 94.—, годишње 188
динара.

БРОЈ 67 — ГОД. VI

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Наступило већ пролеће - Осовина напред креће

СОЦИЈАЛДЕМАГОШКА КОНКУРЕНЦИЈА

ЧИМ ЈЕ У ЕНГЛЕСКОЈ
МР БЕВЕРИЈ ОБЈА-
ВИО СВОЈ СОЦИЈАЛ-
НИ ПРОГРАМ, ОБЈА-
ВИЛА ЈЕ И Г-ЊА
ПЕРКИНС, МИНИСТАР
РАДА У С.А.Д СВОЈ
ЈОШ ЗАМАШНИЈИ
СОЦИЈАЛНИ ПРОЈЕ-
КАТ. И ЈЕДАН И ДРУ-
ГИ ПРОЈЕКАТ СУШ-
ТА СУ КОПИЈА НА-
ЦИОНАЛСОЦИЈАЛ-
СТИЧКОГ ЗАКОНО-
ДАВСТВА.

ОВАМО НАРОДЕ! ДА
ВИДИШ ЧУДА! МАС-
НА ОСИГУРАЊА, ИН-
ВАЛИДЕ, ПЕНЗИЈЕ!!

ОВАМО УДОВИЦЕ,
СИРОЧАД! СВАКА
УПАЗНИЦА ДАЈЕ
ПРАВО НА ЈЕДНУ
МАСНУ УДОВИЧ-
КУ ПЕНЗИЈУ!
ШТО ВИШЕ НАРО-
ДАЧУЋЕ И ПОВЕ-
РУЈЕ; БИЋЕ ВЕ-
ЋЕ ПЕНЗИЈЕ

Кујбишев, марта. — „Ово што
су причали Лондон и Вашингтон,
није истина. Престала зима, пре-
стале и лажи. У Доњецком ба-
зenu гутамо ватру и свуда запи-
ње. Зато наши ортаци са Запа-
да нека ману хвалу и рекламу,
па нека помогну јер иначе оде
све бестрага.

Сада нека покажу да су спрем-
ни и нека створе други фронт
јер ми сами не можемо ништа
Немцима“.

Овако сад гуде Стаљин и ком-
панија а Черчил и Рузвелт се
праве Енглези па само даље де-
кламују. Зато је сад, између
њих, дошло до густог и Бог све-
ти зна како ће се објаснити.

РАДЕ ПУНОМ ПАРОМ

Лондон, марта. — Непријатељ-
ска пропаганда, која говори да
код нас влада незапосленост ни-
је истинита, пошто се у нашим
бродоградилштима налазе цела
јата бродова на оправци. Тако,
сада се налази око 400 бродова
по разним доковима. Ови бродо-
ви су имали само незгодан су-
срет са подморницама.

ТРАМПИЛИ СЕ

Бирмингем, марта. — Један по-
знати енглески трговац одржао
је овде говор, у којем је открио
садржај новог трговачког угово-
ра између Совјете и Енглеске.

Овај превезани трговац изјавио
је:

— Ми смо болшевицима дали
Европу, која иначе није наша, а
за накнаду добили смо милионе
совјетских војника, који се боре
на нашој страни. То је до данас
најбоља трампа, која је направ-
љена у историји трговине, а пре-
ма старој енглеској девизи: „Уз-
ми што више, а плаћај с оним
што није енглеско.“

ЈАКО ДРУШТВО

Алжир, марта. — Жиро је ви-
део да мора да се плаши Секрет-
сервиса који му је највећи не-
пријатељ, зато му је сада нај-
пречи посао да створи своју те-
лесну гарду. Код толико других
послова у земљи где се не зна
ко пије а ко плаћа, он ствара
гарду. Узгред је сменио гувер-
нера провинције и управника ва-
роши. Види се да један другоме
јако верују и да су искрени.

Сваки хоће само да влада и
командује а не се бори ко хоће.

НЕ МОЖЕ ДА УПОТРЕБИ

Чункинг, марта. — Јапани-
ци су притеснили Чанг-Кај-
Шека и на неколико места
му потукли војску. Зато је
он послао Рузвелту овај теле-
грам:

„Покушао сам да уместо
оружја искористим америч-
ка обећања и савете али Ја-
панци то не бренију; воште
ме као вола у купусу. Заго
ако не пошаљете оружја,
морам да дигнем руке од
свега и бежим у бели свет.
Као што и сами видите, о-
бећања не могу да употре-
бим.“

На овај телеграм Рузвелт
још није стигао да одгови-
ри пошто има хитније по-
словце.

КАКО ЋЕ ДА СЕ ПОДЕЛЕ!

Вашингтон, марта. — Америчка
штампа једнако пише о потреби
да се ортаци договоре како ће
да поделе плен. Није важно од
кога и како али је важно да има
ћаревине. Тако Американци јавно
траже да им се као накнада за
уступљени ратни материјал усту-
пе неке енглеске колоније у Па-

цифику. Али то не дају домини-
јони. На пример, Нови Зеланд. Са-
мо ни овај мали доминијон није
сигуран пошто Американци баш
на њега имају мерак.

Најсимпатичније је то, што у
Њујорку и Вашингтону јавно ка-
жу да се остали мали ортаци не-
ће ни питати. Заборављене су све
приче о слободи и демократији и
само се гледа на ћаревину.

Срећа је што уопште неће до-
ћи до пљачке иначе би се почу-
пали приликом поделе.

„СВАКИ СПРОЂУ СВОЈ КАМЕН“

Лондон, марта. — Пошто
су подморнице пресекле сва
ки саобраћај, Енглези сада
траже од Америке да их на
неки начин помогне са ави-
јонима и оружјем. Али, на
ово је дошао следећи одго-
вор:

„Пошто је и код нас за-
пело, мораће сваки да гле-
да само себе док се стање
не поправи. Јер, преча је
кошуља него хаљина а ово
мало лађа, што је још оста-
ло, треба за снабдевање А-
мерике.“

ТРЕЋИ ФРОНТ

Литвинов: Нови фронт г. Рузвелт, нови фронт у Европи, што пре.
Рузвелт: Имам ја други фронт али не могу да га пошаљем у
Европу због трећег фронта, наиме подморница.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД ОРТАКЕ ЈЕ СТЕГЛА БРИГА — ЦРНО ЊИМА ПИШЕ КЊИГА

РАДИО ВАШИНГТОН

Са Истока Лондон сад јавља све мање
Биће да се тамо променило стање
Пролеће је близу — зимских лажних крај
Сад се Лондон плаши шта ће рећи мај
И због таквог стања, Лондон сваком згодом
Даје само вести разблажене водом
Чим источних вести буде касна шиконт
Ожњен лаж стара: «Виће други фронт»
Јер су обећање дали они свето
Други фронт ће бити — на кукаво лето:
Јер ортаке ове само љубав вуче
Ко ће брже коме асуру д' извуче
Чим Енглези неком исувише каде
Ставар рђаво иде, пропале су наде
И када их негде лубе ко цимента
Тад ордање шаљу или комплименте
Мајстори су зато и вешто пожуре
Да са лепом причом — пораз забашуре
Али поред свега, ортачкина трупа
Љуља се опасно од блефова нула
Енглези се много од рушења плаши
Зато стално виче: Напред, напред наши!
Али он се крије и нигде не миче
За највише смишља бајке или приче.

Широм океана, на морима свима
За ортаке бура и рђава клима

— Генерал Жиро дао нам је часну реч да ће одржати своју часну реч.

И брига све већа, безнадежно стање
Саобраћај спутан — паћа све мање
У воду су пале лажни прогнозе
Не помажу чак ни начаре рече
Јер нужда захтева све нову тонажу
Али место тога они саме лажу
Сваки довоз престо, дојадн блокаде
Флота им је била још последња нада
А без ње су они утупили лампу
Нит купују робу, нити врше трампу
У свачему код њих завладао криза
Судбина банкрота сасвим им је близа
Залуд они крупне цифре свуда пишу
Подморнице хоће да их удуришу
Јер чим која паћа од обале крене
Или је потопе или је заплене
То је стварност њина и истина горка
Узалуд се хвале — упрскаше чворка.

И свакога дана стигне абер ови
Сто хиљада тона потопљено новца
А ортачки веле, суморно и плачно
«Није толика тона потопљено тачно»
Судбина их снашла, очајна и тешка
Утеха им мала у рачуну грешка
Јер признају они — а то је већ доста
Да од силне флоте само кусур оста.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ЧОВЕК СНУЈЕ А БОГ ОДРЕЂУЈЕ

Њујорк, марта. — У мањим америчким становима, који се греју нафтом, нагло је захладнило јер је Бог Нептун запланио већину бродова цистерни за превоз нафте, па је настала настацица нафте. Код многих грађана настала је велика потиштеност и нервоза, јер су мислили да ће се терет рата сручити само на Европу.

У МЕСТО ДРУГОГ ФРОНТА

«Манчестер Гвардијан» отворио је велики конкурс у којем треба читаоци да изгласају какав треба да буде поклон Совјетима поводом 25-годишњице црвене војске? Да ли позоришни мач или некаква крива азијатска хорда? Овај мач требао би да буде као неки ерзац за обећани Черчиллов други фронт.

— Доносим вам једно ново бојанство.

НОВЕ ПЕШАЧКЕ КАРТЕ

Лондон, марта. — Према новом наређењу министра рада Бевина, радници који одлазе на отсуство морају извадити на полазној станици пешачке карте, пошто су све остале распродате за бољу господу.

Ово наређење је у духу обећане социјалне реформе — о једнакости класа.

ОТИШЛИ У ЗАПЕЋАК

«Најнтин Сенчери енд афтер» протестује против раширеног мишљења у Америци да постоје само две спољне политике Москве и Вашингтона. «Енглеска није нека трабантска држава» тако завршава овај часопис и ако нас Американци не зарезују скоро ни мало.

Савезничка солидарност све више личи на трговачку конкуренцију.

НЕУТРАЛНЕ НОВИНЕ

— Па ми не можемо сваки дан објавити немачки «специјални извештај» о енглеским губитцима бродова — једино да уврстимо у рубрику «изгубљено».

АМЕРИЧКО МАРИОНЕТСКО ПОЗОРИШТЕ

ПОДМОРСКЕ ТЕМЕ

— Ја мислим да Немци нису површни као ми. Они се загњуре дубоко.
— Али, нажалост, нас још дубље.

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 28 фебруара

„Е, брате, баш су све жене шашаве — рече ми јутрос Лаза адвокат — Зашто по богу? — чудим се ја. „Па бар твоја жена је професорка и позната интелектуалка, која чак пише „Па баш зато ти и причам. Све су оне исте. Тако јуче поћемо на вечеру код сестре. Хладно вече, дува неки ветар и мени хладно у капуту а она пошла у новом пролетњем костиму.“

„Ти ћеш се смрзнути“, велим јој ја. Видиш да је термометар на нули. Озепћеш па ће бити кукања и ја ћу да платим цео цех. И, замисли, шта ми она каже:

— Шта?
— Каже ми. Е мој Лазо. Свршио си толике школе и важиш као паметан човек а не знаш да ниједној жени није хладно у новој хаљини или костиму.

ПОНЕДЕЉАК, 1 март

Ја водем да играм карте. Нарочито око „првог“, када сви имају доста пара. Шта ћете, то је страст старијих људи који нису више ни за један порок. На жалост, и млађи се угледају на нас па је ово постала општа страст.

Данас у једноме друштву, госпа Стана прича, па између осталог каже:

„Онај мој ојањеник не уме да игра ништа!“ Све жене заграјше.

— Благо теби!
А госпа Стана се горко насмеја.

„Море нисте ме разумели. Па ја га зато и грдим што не уме. Игра сваки дан и једнако губи, па ми се досади“.

Ја помислих у себи:
Чим га је нанео ђаво, сасвим је свеједно да ли зна или не зна. На исто му се хвата.

УТОРАК, 2 марта

Јутрос сретнем пријатеља Гају, кога одавно нисам видео. Некад је то био пун и крупан човек а сада се усуквао и осушио као вејка. А знам да код њега није оскудица.

ВОДОСТАЊЕ

— Приликом последње поплаве вода се била попела до тамо горе.

— Грдна мука!
— Имала је лествице!

Хтеде он да прође поред мене, као да се стиди, али га задржах.

— Где си, богати, Гајо? — упитах га ја. Откад се нисмо видели“.

„Море, није ми било нешто добро — каже Гаја и хоће да умакне“.

Видим ја да он нешто крије па ме копка да сазнам шта је било, зато га понова задржах:

— Шта ти је фалило?

„Ситница! Свега ми је фалило 100.000 у каси“ — рече он и одмагли.

СРЕДА, 3 марта

Имам у кући телефон па цео комшилук долази да од мене телефонира. Да то није увек пријатно, разумљиво је сваком који је моје среће. Али шта ћу. Не могу да се комшијама па гутам кнедле и ћутим. Данас ме замоли моја сусетка Даца, која дотрча сва усплахирана, да позovem брзо лекара. Њен синчић прогутвао оловку.

Узем телефон и зовнем првога лекара из суседства. Он је баш био на телефону али је у то време примао болеснике. Зато ми одговори да ће доћи тек кроз један сат. У жељи да помогнем комшики, ја хтедох да телефоном добијем упутство шта треба радити до његовог доласка па упитах понова:

— И шта треба дотле да се ради?

Лекар се мало размисли па онда одговори:

— Па пишите мастилом...

ЧЕТВРТАК, 4 марта

Окупили ми доктор Боку, који има велику клијентелу да нам исприча неку праксе. А скупило негдоту из своје

нас се доста после вечере да нам што брже прође време.

— Е, баш да вас задовољим, — рече он доброћудно. Јуче ми се догодио један страхан случај. За мало да ме удари шлог.

Зовну ме телефоном чак на Саву. Једна жена пала са лађе у воду и полумртву једва су је извадили. Рекоше ми да не дише и сигурно јој нема спаса. Отрчим тамо и одмах почнем вештачко дисање и масажу. Радио сам скоро четврт сата и када помислих да је крв почела да циркулише, извадих огледалце, ставих јој под нос да видим да ли дише...

— Па онда? — упале му у реч госпа Милка са четвртог спрата.

— Она се догодило нешто ужасно — рече Бока.

— Шта? Шта? — повикасмо сви у глас.

— Она зграби огледалце — настави доктор Бока — па слабим гласом прошапта: — Додајте и пудријеру да се намажем. Сав ми се пудер скинуо у води“.

Ми се мушкарци засмејасмо а даме се покуњеше.

ПЕТАК, 5 марта

Идемо ја и Пера професор по Калемегдану. Близу је пролеће па измилео цео свет. На све стране љубавни парови и пензионери. Одједном сретнемо госпођицу Цицу, професора историје. Када дође близу нас она демонстративно окрете главу.

— Шта је то? — питам Перу.

„Та ви сте скоро били верени. Због чега сте разишли?“

— Због ситнице! Женска посла. Био јој зимус рођендан и ја купио презент и дошао да је водим у биоскоп а она ме одједном упита: „Чик погоди колико имам година?“

— Па онда? — упитах.

— Онда ништа! Погодио сам из прве — одговори Пера.

СУБОТА, 6 марта

Мој син донео слабе оцене за полгоће па ја данас одем у гимназију да видим шта је било са њиме.

Дочекаше ме људи лепо и упутише на разредног старешину. Љубазан неки човек који ми каже:

„А то је ваш син! Није он за школу. Боље га дајте на занат док је још време. После ће бити касно“.

— Па зар баш ништа не зна? — усудих се ја да упитам.

— Море, манте! Са његовим незнањем тројица би понављала — рече он а ја излетих из канцеларије.

ЧЕРЧИЛУ

Реч ти је истина чиста
Ти си пророк после Христа
Све погоди баш.
Зато нама сада вели
Шта ти ортак Рузвелт жели
Да ли бар то знаш!

МОНДЕНЧЕТУ

Место корза, биоскопа
Дошло време да се копа
То је горко, вај
Зато многи монден хуче
Ако мене сад ојуче
Проводу је крај.

ДОБРОМ ЂАКУ

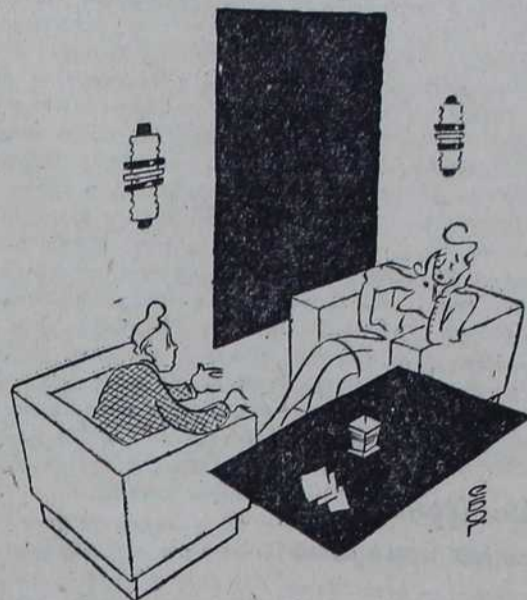
За полгоће ово прво
Ти си био суво дрво
Ал' бар сад си фрај
Свуда куке и вериге
Па си чак из гимнастике
Зарадио «цвај».

ЧИНОВНИКУ

Узек петљаш ти због новца
Ал' си кротак као овца
Ћутиш као нем
А кад груба зима прође
И пролеће топло дође
Ти капут у рем!

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

ЗАШТО?

— Знате госпођице, ја умем да погађам туђе мисли!

— А зашто онда седите тако далеко од мене!

Вешт апотекар

У апотеку улази мали Слободан и пита да ли има рицинуса, који није отужан и који се може лако пити.

— Има, рече му апотекар. Одмах ћу да ти спремим, бато. А за то време попиј ову лимуну.

Слободан попи лимуну и остане да чека да се спреми рицинус.

— Да ли ти треба још нешто? упита га апотекар после неког времена.

— Не. Чекам само на рицинус!
— Па, рицинус је био у лимуну! Насмеја се апотекар.

— Јао... па ја сам дошао да узмем рицинус за мога тату!

Само после јела

Лекар препоручуо пацијенту да остави пушење: највише да попуши после јела једну цигарету.

После недељу дана, пацијент долази поново лекару.

— Видите, сјајно изгледате.
— Да, али појео сам моју резерву из шпајза.

Шверц су стегли контролори
Па на увоз пазе строже
Ал' ако се не дај Боже
Ћаревина нека створи
Свако хоће да упори
Трговци се тако множе.

Глуп је лаком на приход што већи
Док ће мудар раменима слећи
Ал' опрезан тек ће само рећи
„Не купујем ја мачка у врећи“
Ал' ће зато четврти и трећи
Баш у мутном нову кућу стећи.

Надувано лако спласне
Утрнуле зимске басне
Пролеће је већ
Кад европске силе крену
С' лажки скинуће копрену
Истину ће рећи!

БОДЉЕ

Спортички еџирам

Прокапаће скоро стреја
Код тренера и цокеја
У пролеће трке
Док се гурав народ клади
Има неко ко се «вади»
Зато глади брке.

Главни финалисти

У «финале» зимског купа ушли су «Витез» и «Митић». «Витез» је студентски клуб док је «Митић» трговачки. Данас су трговци свуда надмоћнији од интелектуалаца па и у спорту важи то правило. Зато је овај сусрет врло интересантан.

Незгодна

Ајзенховерови пулени прогласили су Тунис као непрописно игриште. Веле да је врло тесно па немају где да развију своју брзину — у бежању. Они траже много већи простор за своје тренинге. На пример, као Пацифик.

Веслачке утакмице

Преживели морнари са америчких лађа у Пацифику, приредили су код Солонских острва веслачке утакмице. Резултати вероватно нису повољни, чим америчка спортска штампа ништа не јавља.

Кондициони тиреники

Тазе атлетичари из београдских монденских кругова почели су свој пролећни тренинг на терену. Додуше, није им се баш ишло ишло али када се мора, онда драге воље. Види се да су сви добро презимили зиму па се налазе у одличној кондицији, јер већ недељама тренирају по разним брдовитим кабинетима и претсобљима.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Бата Тошке на утакмици

Скокнута сам на куде Белиград да си свршим неку работу па си отидо на куде Сотира кандуринију што има сина доктора. Чим ме виде он рипи па ми вика ајде бре Тошке да си одимо на куде футбол. Још на куде Лесковац сам гледаја како овија мазноглавасти ћаци тепају але сад једну кожну лопту. Ама не сам ни помислеја да ће матори мужи, сас мустаћи, да праје измотанције. Леле бошке кад си отидо на једно брдо а оно искупија се бел свет. И то бре све маторо па ги уфатија онај куси. Па за мужи још и да разумеш

Јаш једна многабројна породица

Једна породица — отац, мајка и деветоро деце — пошли на даљи излет у околину града. Ићи ће возом. Како су припремо дуго трајале, остало је још мало времена да се стигне на железничку станицу. Потрчали су.

На првом углу заустави оца жандарм:

— Легитимацију! И боље је да признате одмах шта сте урадили! Видите колика гомила јури за вама.

Шта да га задржи

— Чудновато, мени што на једно уво уђе то на друго изађе.
— То је сигурно зато што нема ништа између да га задржи.

Бигамија

— Ви сте оптужени за бигамију. Знате ли шта та реч значи на нашем језику?
— Знам Бигамија је кад човек двапут учини исту глупост.

оће да си оде по фришак луфт да ги прође време али шта праје бре онолке генофеве и трепетљике. Па бар да су бре уштивне и кротке. Оно јок. Кад си оне сојтарије почеше да јуре ону лопту по онеја ливаду, напраји се калабал'к. Један матори треснуја шешир о земљу и салте се дере: напред наши док једна гушодавка сас чулаву косу салте вика оћу бре да га цокнем за тај гол. Мен се па смучи па гу викнем. Срам да те буде од овеја народ да искаш да се скине гол па да га цокнеш. Ако вре имаш такав мерак а ти га викај на куде дом, а она ми бре збори: Како сте прости зар не видите да навијам.

Море видим ја детенца да ти навијаш и ако брате, навијај ал код кућу а не пред овалки свет. То је бре резил'к а што кажеш за навијање и ја сам ти за тој ал кад никн не види. У том ми урипи у реч једно девојченце, лепо какој лутка, па ми каже: Направија си се шашав ал то не пролази на куде нас. Фањаш везу с пиљећину. Знајемо ми те птице. А ја гу не разбирамо шта збори па јој викам: Море, детенце, куд ме потрефи. Много волим пиљећину па још с' пуње ил ајмокац а они сву удрише у смејурију па ми кажу: бежи бре чиле док ти неко није дао ајмокац с песницу и ја кад видо да може свашта да бидне уфати пут и више нећу да тепама але по ти футболи. Неје то за мен. Ја сам еснаф-човек. Такој ти проћо не куде белиград.

Ваш Тошке.

Пакосно

— Ја неизмерно волим свога мужа!
— Па зашто сте се онда удале за њега?

ЊЕГОВ ОДМОР

Седи пред летњиковцем једне бање некакав човек и гледа намрштено преда се. Један пролазник, који се баш тада нашао пред њим, погледа га, па ће:

— Шта вам се десило. Могу ли да вам помогнем?
— Како, шта ми се десило? Обрећну се намрштени. Зар не видите, да се одмарам од посла! Зачуди се пролазник:
— Какав вам је то одмор кад изгледате као да сте сирће пили?
— Драги мој, рече намрштени, ја сам по занимању комичар у циркусу.

Незгодан савет

Млада девојка дошла је врачари, постаријој дами, и ова јој прориче из карата. На крају јој каже:

— Саветујем вам да се чувате којекаких познанстава с мушкарцима и љубакања... Мушкарци су сви рђави и лукави...

— Али без познанства с мушкарцима могла би, госпођо, проћи као и ви... да останем стара уседелица....

Писмо малој Јовице

Сутла идем са мамом да се плицестим. Оно Јес да нисам постоио ал мама каже да и попови не посте. А После свеједно је ста иде у уста, а многи посте ал не идеду на плицест, само незнам какоцу да идем у цркву када Сам моло целе недеље да лазем али сам блате молао. прло ми да мама стотку да не плицам Тати да је исла у биоскоп а сутла ми тата да стотку да не плицам да је писо писмо и ја одно на посту. цас слазем тату, цас лазем маму а после молам да лазем и попу

блез лагање ниста не може да будне. Па зато лазем кога стигнем.

Тата ми је дао једно плаво одело да се за мене плевалне и сасије за влбицу ал снајделка трози иладалку а мама каже да је скупо па оце она да сије а Тата се смеје и каже онда це Зити готово на куково лето. нити ти знас да сијес нити имас влемана а влбица није далеко а мама плице да је влбица сваки дан. док се они договора оце да дођа и бозиц. Знам и Ја добло мама сваки дан игла покек а игла и тата а после узмеу на зајам стотку од слузавке. Да купимо блатно ал тако зиви висе сталез то је моделно.

Сви нас јуле за Дуг ал тата се смеје и каже док си дузан дотла те свет воли и тлази а цим влатиш дуг мисле да си будала јуце је тата плодо свој сат па смо купили цумул а мама месила колаце а увеце су све пале изгубили на калте и сад смо јопет саолц па тата каже да зна једног Дасу сто има пуно олеси па це да га излади за двејес иладе и то на Блзину сад се тата помилио смамом и лепо зиве само се плиципу кад су саолц а то се летро дешава. Сваки дан тлипуте али од како су почели да узимају плиципу има увек доста пала па и ја длицим по несто а и слузавка сада добија пола плате а дуго ца добити после лата бал тако каже тата, само моламо узети кузалицу посто мама спава до подне а тата иде у канцеларију да несто зеледи кад се плицетим ја цу да вам несто писем за тетка Золу сто сам синоц цуо.

вас јовица.

У ПОСЛЕДЊИ ЧАС

— Јеси ли чуо шта се десило недавно! Младенци су већ ушли у цркву кад се младожења одједном окренуо и побегао.
— Сигурно је полудео!
— Којешта — опаметно се!

Послушан дечко

Неки непознати господин улази у двориште. Прилази једном дечку који се игра крај улаза у степениште.
— Мали, знаш ли где станује госпођа Јовић?
— Знам.
— Хоћеш ли да ми покажеш?
— Хоћу. Пођите за мном.

Попели су се степеницама на први спрат, затим на други, трећи, четврти, најзад на мансарду.
— Ево, овде станује госпођа Јовић, каже дечко. А ако хоћете да говорите с њом, немојте узалуд да звоните. Она је сад доле у дворишту.

После летовања

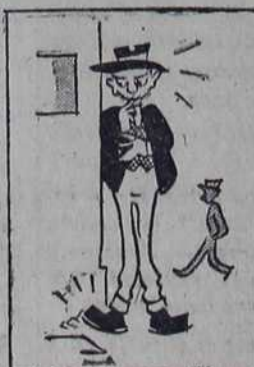
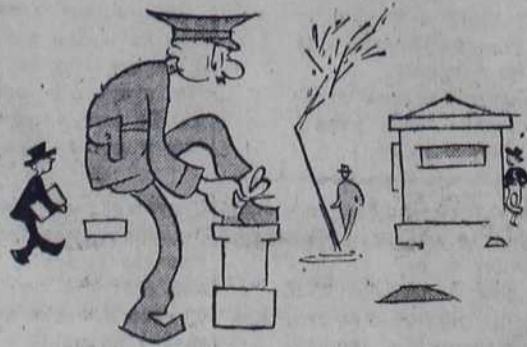
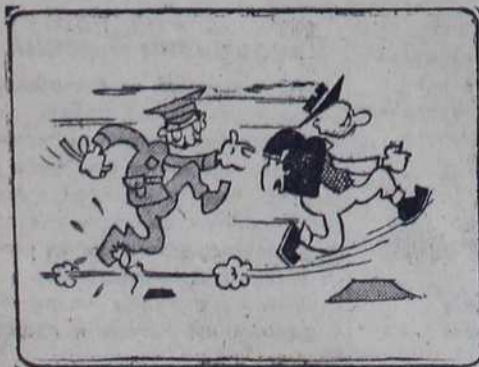
Вратила се мајка са синчићем с пута, а срећан отац пита:

— Јесте ли спомињали свога тату, сине?
— И још колико пута. Један господин у кафани је за време ручка стално грдио јело а мама је увек говорила:
— Исти тата.

»КОД Св. ЂОРЂА И АЖДАЈЕ«

Сопственику гостионице »Код Св. Ђорђа и аждаје« одбегла жена с љубавником. Место мало и сви само о томе говоре. Гостионичару није пријатна ова брука, али у себи се радује што се ослободио брачне стеге.
— Шта ћеш сад да радиш? пита га један пријатељ.
— Наставићу посао, само ћу фирму да променим. Отсада ће се гостионица звати само »Код Св. Ђорђа«.

ЛОПОВ ЈИД И РЕВНОСНИ ЖАЛТА

ШИРЕНА СТРАНА

Шапачи који све знају. или

Беспослен поп и јариће крсти

Бодликава козерија

Пролеће је најлепше доба године. Тако бар тврде песници и шверцери. Уосталом, ове две врсте људи имају једну заједничку особину: И једни и други имају празне џепове. За такве људе пролеће је благодет божја. Прво, не треба да се ложи, а затим има свежег поврћа, које је јевтино и — хранљиво. И једни и други продају или залажу зимске капуте чим наиђе март. Зато је за њих пролеће једино годишње доба када имају новаца. А као декор овоме расположењу пуних џепова долазе љубичице, лале и ђурђевак, као и миришљави зумбул.

Цела природа се обнавља па се обнављају и људи. Даме шију нове тоалете, мушкарци преврћу одела а омладина води љубав. Зато не треба да чуди што су паркови пуни парова. То је редовна појава да се у марту појаве зумбул, љубичице и — љубав. И као што у природи често и старо натруло дрво озелени тако се и неки старац или баба заљуби у марту. Ошамути их свеж ваздух и пролећне сунце па се зацпопају у неко девојче или младића. Ваљда због ове благе зиме и у Београду су озеленили многи трули пањеви. И то у невреме. Још зима није ни помислила да оде а они већ истерали лишће. Гурају ли, гурају. Преварило их фебруарско сунце али кад загуди баба Марта и удари слана и магла они ће убрзо увенути. Само тек видиш спарушило се то њихово зеленило, кад а је кувано а они се отромбољили и скуњили. То се дешава и младом дрвцу па за-

што онда да су пањеви од тога поштеђени.

Што се тиче омладине, она отворено и смело тражи своје право. У биоскопима, у позориштима, у возу, свуда, чим се смркне, само пљуште пољупци. Ништа их се не тиче што их неко гледа, што свет пролази, што томе није време. Тај наш подмладак сматра да му је све дозвољено. Па бар да су такви само у овим стварима. Јок брате! Безобзирни су и насртљиви, а при томе неосетљиви. Верују да сви знају да им је све дозвољено. Родитеље и старије не слушају а од њих копирају само рђаве стране. Узмите само овај пример. Видели они да је свету све мало, да је гладан пара, па и они кренули у трговину. Али неће да запну и ризикују, јер воле конфор. Зато су отпочели трговину са биоскопским и позоришним картама. А школа? То је споредно занимање. Запитајте ма кога матуранта синусну теорему или да вам скандира латински, он не уме ни да бекне, али зато сваки зна да је „флеш“ јачи од кареа кечева. То се зове култура и нико неће да изостане. Није срамота не знати када је била Косовска битка али је брука ако не знаш да играш покера.

Уосталом, данас је покер важнији од знања. То су већ и деца увидела па се према томе равнају. Знаће можда мање од нас али ће бити практичнији. А окретност и вештина — то су најважнији квалитети.

ЦИЛЕ

ИСТИНИТИ ДОЖИВЉАЈИ ЈЕДНОГ ПРОФЕСОРА

Професор је, јер од нечега ваља живети. Иначе је песник. Добар као био хлеб: никад ђака не изгрди, никад никога не запише.

Не зна се шта му је било с грешним Велимиром Миливојевићем. Наљутио се, побеснео и црвен у лицу развикао се:

— Велимире Миливојевићу, никад никога нисам записао у протокол, али тебе данас хоћу!

И записао га.

Сутрадан, у зборници, директор прелистава протоколе и обраћа се песнику-професору:

— Господине колега, имамо ли у гимназији неког ђака који се зове као и ви?

Одговор је био једно категорично — не.

У протоколу је, међутим, стајало, дословце следеће:

»Ученик (професорово име) непажљив је на часу и стално ме узнемирава«.

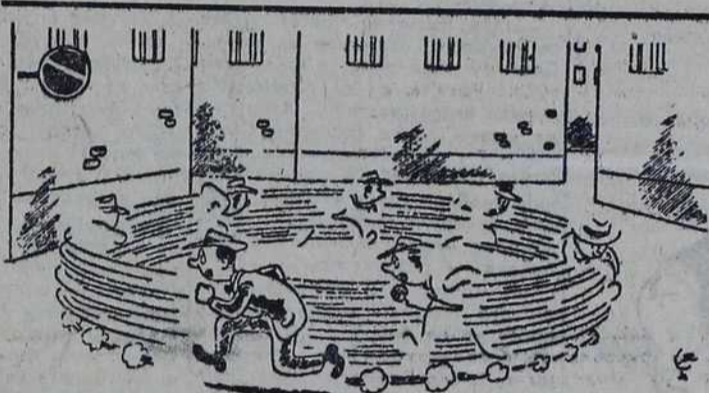
Потпис
Велимир Миливојевић

— Напред, господо, кола су још сасвим празна.

Практична нена

Госпођа Мурић, претресајући одело свога мужа, нађе писмо следеће садржине:

— Дођавола! Морам да се нађем са Лујзом баш овде где је задржавање забрањено.

Један ауто је налетео на тротоар.

— Човече, обраћа се саобраћајач шоферу. Знате ли да ћете због тога изгубити дозволу за возињу.

— Искључено, каже му овај, сасвим мирно. Ја је уопште немам.

ИНЕГЛОТЕ

МАТЕМАТИКА И ГЛАВОБОЉА

Група писаца је седела пред кафаном. Неко је напоменуо да се Паскал, као ученик, лечио од главобоље измишљајући геометријске задатке.

— Код мене је било обратно — приметио је Стерија Поповић ја сам се као ђак старао да се ослободим геометријских задатака измишљајући главобољу.

Досетљиви Штраус

У албуму једне госпођице писало је: Не трчи за мушкарцем и трамвајем никада јер чим један оде други дође«.

Штраус је то прочитао и додао: »Али долази час када треба трчати и за мушкарцем и за трамвајем јер то може да буде последња трка«.

КАКО СЕ ЛЕЧИО КЊАЗ МИЛОШ

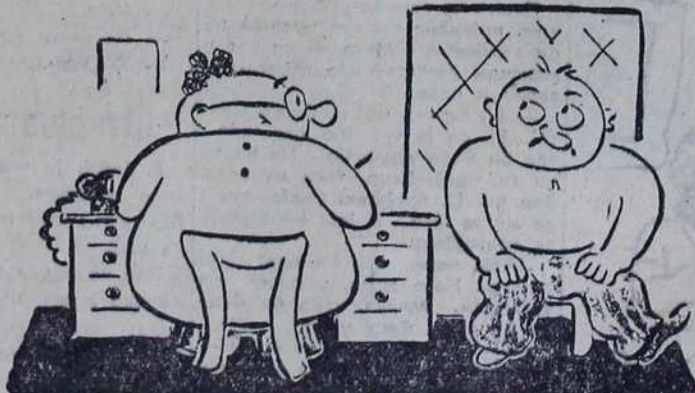
Лепо је слушати лекаре а нарочито њихове савете док нас не снађе болест. А када нас већ снађе, онда морамо узимати не само савете већ лекове. Књаз Милош је избегавао ово друго и волео да се сам лечи на свој начин. Тако му једном, рано изјутра, није нашто било добро, па ће рећи своје ћати:

— Чиниш волико, ћато, мени одјутрос није добро, па зато тркни тамо и кажи да сам наредно, да ми се за ручак спреми један добар папран кисео купус са ребрима и једна добра проја!

ЖЖ

ШТА ЉУДИ МИСЛЕ

- У 20 години: Да имају апсолутно право на срећу.
- У 30 години: Да се срећа мора по сваку цену освојити.
- У 40 години: Да је онај срећан ко нема никаквих брига.
- У 60 години: Да је срећа у томе, ако човек под старост не остане сам.

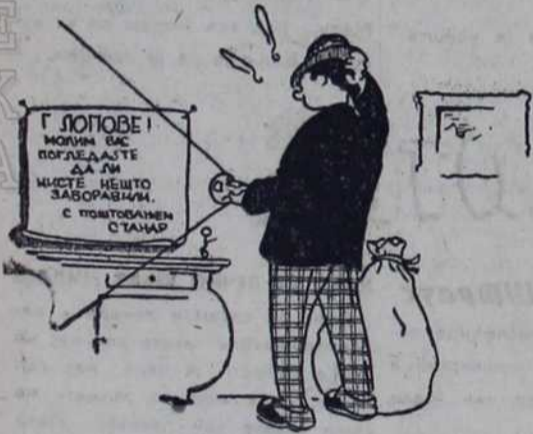
...над су болови били све јачи, пошао сам код пекара Стевел
— Ама, од пекара нисте могли добити прави савет!
— Он ми је саветовао да дођем код вас.

— Ја сам човек који не воли да прича много.
— Дајте ми руку, драги пријатељу. И ја сам ожењен.

— Бре, Марко, како живиш, како синови!
— Добро и ја и синови! Једног сам дао у попове а другог у банкара, па сам се осигурао и на небу и на земљи.

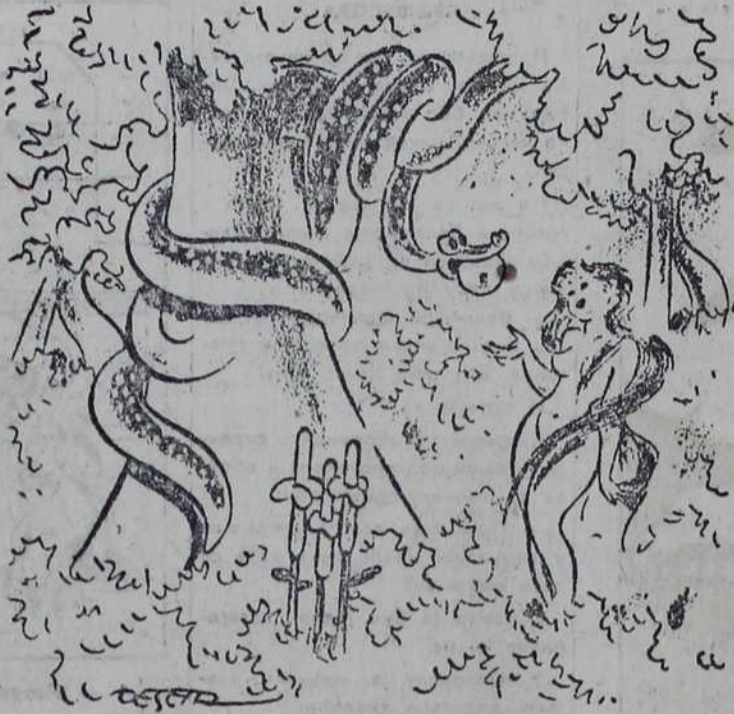

Духовити станар на путу

— Јао, ови горе опет туцају петама орахе.

За је у данашње време

ЕВА: — Баш сам жељна оне јабуке. Дај ми је!
ЗМИЈА: — Ха, мислиш да сам ја будала! Продају је на црној берзи и то за две банке.

Госпа Дацина даћа

„Јадан господин Света!.. Баш се природа нашалила са њим... Дала му тврди орах, а није имао зубе... Чекајте, да се разумемо... Можда нисте схватили... Хтео сам да кажем да се господин Света оженио у позним годинама, када је већ онемоћао... А женица (баш није требало да је назовем »тврди орахом«) госпа Даца била му тако млада, снажна, тек пробуђена — разбуктала...

...И можда је и боље што се он две године после венчања преселио на онај свет, јер је тиме прилично помогао госпа-Даци т. ј. ослободио је мука (које поднесе млада жена крај старих супруга — сем ако нису мудрије!).

А она (тако би се бар рекло по њеним поступцима) није спала да у те »мудрије«.

Јер, уистину, док је Света био жив, она му беше потпуно верна, мада за то није имала толико разлога...

...Мудрост је кћи искуства... Али често и не бива тако. Јер није редак случај да је искуство јалово...

Код Госпа-Даци изгледа да је мудрост била последица искуства. Она, после смрти свог нежног супруга, увиде да је глупост бити повучен као манастирски искушеник и... да треба другачије живети...

И уколико је време одмицало — већ се приближавала годишњица Светине смрти — она је осећала све више потребу да се разгали у друштву снажних људи...

Стога је на — на дан годишњице — после помена на Новом гробљу приредила даћу код куће и на њу позвала само Милу, распуштеницу фатирану параме као јорган, која је довела свог Миту »либхабера« (овај се од њећурећи подварао, диже чашу стагног осмеха толио ко восак у јулу) и пријатеља Ницу...

Пошто се попила ракија »за душу«, поједена супа и прешло на ри »либхабер« Мита — познат у женском друштву као »кравца-музара« и поче:

— Еј, сироти мој пријатељу Света!.. Еј, да је ту... к'о што није... све би било друкчије... Не би се ни ти, прија-Даци, тако мучила... Зар не! Еј, пријатељу Света, знаш да ми те жао... А још ме жалије за прија-Даци...

...Али, нека... све ће опет бити добро... Него знаш, узвикну он одједном, Милка, како би било да ми нашу Дацу удамо...

»И-ју! — пренерази се Мила — зар те није срамота да тако говориш! Видим да те вино већ хвата... Ницо, мајке ти, не дај ми више да пије...«

»А што да је не удамо? брани се Мита... Пријатељу Света да може да каже коју реч са оног све-

та, сигурно би јој то саветовао...«
»Ама, човече, шта говориш? Зар забораваш где си? зграњавала се Мила... Даца, се, притом, само дискретно осмеживала, бацајући каткад страсно — тужне погледе на Ницу, који је са апетитом и помоћу Адамова виљушке завршавао батак...

После обилног ручка друштвање је прешло у госпа-Дацин салон да се мало одмори...

»Него — обрати се Мита у једном тренутку Ници — ти ми, Малиша, много загледаш прија-Даци... Ако, ако... Лепа је она, а и теби ништа не фали...«

И он се извали и убрзо се софа тресла од његовог хркања...

А Милка заузела при спавању положај неке преподобне средњевековне опатице...

Госпа-Даци седеља замишљена за столом, док је Ница у изслонјачи пушио »Ибар« — са страшћу паука, који сише мушицу...

...Тамо, овамо... тек између њих дође до разговора у коме она сазнаде да је он на њу већ поодавно бацрио око...

...И, док су Мила и Мита кркали, Даца доживе чар првога флерта у удовичком стању.

А кад се дебеле ждере пробудише, наста весеље...

...Даћа се претвори у пијанку и друштво беше тако весело и пијано да свима изгледаше да се бољећива слика Светина на зиду клатила од задовољства.

Згодан вереник

За ручком отац саопштава кћери да јој је нашао одличну »партију«.

- Какав је, пита кћи.
- Диван.
- Да ли је плав?
- Није.
- Црномањаст?
- Није.
- Па какву косу има?
- Никакву.

Штедња у браку

Г. Јовић је човек имућан, али арло штедљив, кадгод сувише, бар тако мисли његова млада лепа женица.

Пре неки дан она се умиљавала око мужа, и најзад га замолила:

— Јоцо, да ме водиш у биоскоп вечерас, па, да идемо после на вечеру некуда у кафану!

— Шта ти мислиш? згрануо се г. Јовић. Зар сам ја твој љубавник, па да те водим у биоскоп?

Грешка

— Пази, у поноћ, бежимо!
— Немогуће, ја сам стражар на вратима.
ЦРНОБЕРЗИЈАНСКИ РАЗГОВОР УГОДНИ

— Послови вам иду сјајно колега! Свакако ћете негде на одмор!
— Незгодно је мћи на одмор. Могло би се помислити да сам отишао против своје воље.

У ВОЗУ

— Ја ћу позвати машиновођу да вас избаци. Са картом треће класе не сме се седети на глави једног генералног директора.

Кратковиди пролазник или моћ навике

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

а * е * ч * у

МАЛО БРЪЉАЊА

— Мој пријатељу, ти сувише пијеш.
— Али и ти исте толико многе пијеш.
— Ја пијам да заборавим.
— И ја.
— Шта треба да заборавиш?
— Да ме је жена напустила и да је побегла од куће.
— Благо теби! А ја да бих заборавио да ме жена код куће чека...
— Врло важно! Мислим ја на своју жену! Истина је, у последње је време била нешто охладнела према мени.
— Исто тако и према мени.
— Какве везе имаш ти?
— Како то? Зар ниси знао да ја и твоја жена... До врага, сви су то знали, чак и моја жена.
— И твоја је жена знала? Чу-ди ме што ми није ништа рекла.
— Зашто баш она да ти то каже?
— Имајући у виду интимност које је била међу нама.
— Интимност између тебе и моје жене?
— Ух, а то је већ стара ствар!
— Лудо смо се волели.
— Чудновато никад не бих рекао да моја жена у својим годинама...
— Ех, па није баш ни тако стара.
— Шта ти знаш! Ваљда ти није никад поверила колико је је година. Од неког времена стално себи смањује године, чак сате и минуте.
— Је ли могуће?
— Сасвим тако. Замисли, ако је подне она каже да има тек пола девет не би ли била за неколико сати млађа.

Одзвонило му

— Шта ће вам побогу ово звони?
— Знате, менаџер ми је рекао да мом противнику треба да одзвони већ у првој рунди.

Домаћин: — Овде видите пушку са којом сам све животиње премасио.

Два лажљивца

Чиниоци тражи отсуство од шефа, јер му је сестра тешко болесна. После неколико дана, шеф је позвао чиниоцима:
— Је ли ти, зар ја држим лажова у канцеларију? Твоја ми је сестра рекла да није била болесна.
— Е, онда, господине шефе, онда имате два лажова, јер ја уопште немам сестре.

ДЕЧА ЛОГИКА

Мали Перица, добио је, због непослушности, два шамара од оца, па тужно уздише:
— Зашто ме рода није донела једној жени која нема мужа!

Опасна препрека

— Били смо четворица у аутомобилу. Ишли смо добро али на једном опасном завјатку, из камiona који је ишао испред нас, испале једно буре вина и препречи нам пут. Опасност је била ту, али ја сам успео да зауставим кола...
— И онда?
— Онда смо једноставно попнили препреку.

Разговори лењог Гаше и верног му друга Раше

— Ух!
— Ах!
— Зар не замишљаш како би било лепше пушити, а да се не замараш увлачећи дим?
— Онда га пушташ...
— Па још да припалиш цигару.
— А тек док је купиш!..
— Ух!
— Ах!
— Који је данас?
— Шта те се тича?
— Онако тек, хоћу да знам да ли ми је данас рођендан.
— Требало би онда да ти честитам.
— А је опет да ти кажем хвала, мани ћораво посла, боље не знати ништа.
— Ух!
— Ах!
— Срби ме ово рама, почешчи ме, богати!
— Жалим али баш не могу.
— Убиј се ланчуго!
— А што, па, да се сам не почешеш. Мога би сасвим лоло.
— Није отмено.
— Ух!
— Ах!
— Морам да те ражалостим. Синоћ сам ти видео девојку са Пером.
— Јадник, био ми је тако добар друг. Сад га више не смем поздрављати.
— Требаће можда и да га излемаш.
— Мрзи ме, праштам му.
— Али ја не. Марица се и мени свиђа.
— Зар и ти сине Бр.! Требало би онда и тебе да бијем.
— Али ми смо тако добри пријатељи...
— Онда хајдемо обоје њега да измлатимо.
— Зар не би било боље да причекамо док он сам не дође!
— Али он не зна да га ми овде чекамо и да морамо да га бијемо.
— Онда ствар пропада, нема шта да му се ради.
— Ух!
— Ах!
— Тужан сам, хоћу да се напијем. Ал јес, вино ми шкоди. Иди у кафану па се напиј у моје име.
— Донеси ми вина.
— Овај... знаш, орасположио сам се. Чудно зар не? Нисам више тужан.
— Ух!
— Ах!
— Сто му громава! Јеси ли видео оног грбавка. Тераће нас баксуз. Дај ми бре кључеве.
— У џепу су ми, узми их.
— Зар ми их не можеш додати?
— Ја не верујем у баксузе.
— Где молим те, а откад то?
— Ух!
— Ах!
— Ни ја не верујем у баксузе.
— Где молим те, а откад то?
— Откад кључеве носиш ти у џепу и седиш тако далеко.
— Ух!
— Ах!
— Остај збогом! У здрављу сутра да се видимо.
— А што не још данас?
— Е па право велиш, што да идем? Нећу више да се мрднем.
— Ух!
— Ах!
— Тхе!
— Тја!

Малер

— Зашто плачеш, мали?
— Залутао сам.
— Где станујеш?
— Не знам. Данас смо се преселили у нов стан.
— А како се зовеш?
— Не знам. Мама се јуче уда-ла.

ОРИГИНАЛНЕ КОМПОЗИЦИЈЕ

Један композитор доноси издавачу своје композиције. Пошто су исте отсвиране, издавач се обраћа аутору:
— Јесу ли то ваше оригиналне ствари, господине?
— Дабоме да јесу, одговара увраћено млади композитор.
— Онда ми је мило да имам част да се упознам лично са Јоханом Штраусом.

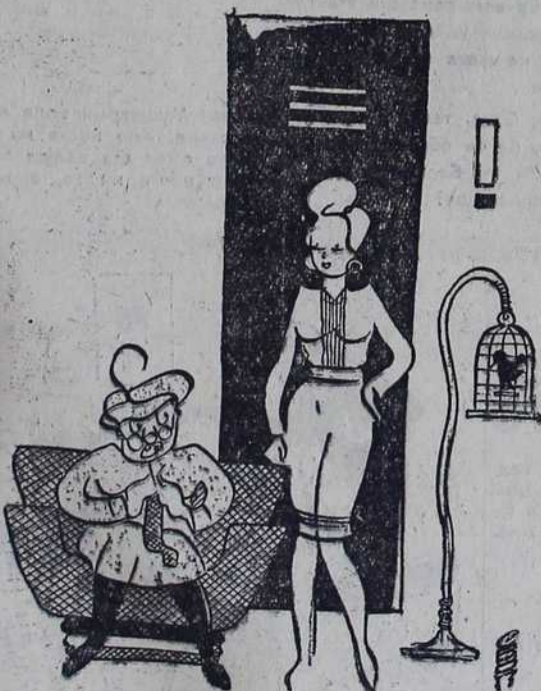
Добар савет

Старији муж био је код лекара, и кад се вратио кући, прича својој прилично млађој жени:
— Лекар ми је рекао да путовања подмлађују човека...
— Е, онда је теби, драги Лазо, потребан најмање пут око света!

Да ли знате?

Питање: Код кога има цигарета и дувана у свако доба дана?
Одговор: Код београдских келнера.
Питање: Без чега се данашња девојка удавача не може замишлити?
Одговор: Без мираза у облику намирница?
Питање: Која љубав сад највише цвета?
Одговор: Љубав газда према селу.
Питање: Шта људи не би волели?
Одговор: Да се оснује централа за вино и ракију.
Питање: Какве ће се чарапе носити овога лета?
Одговор: Овога лета се чарапе уопште неће носити.
Питање: Ко се највише радује пролећу?
Одговор: Београђани тазе земљорадници, јер ће моћи да се занимају риљањем и копањем.

УСЛОВ

— Ако се удаш за њега, никад ти нећу прекорачити праг.
— У том случају сигурно ће ме узети.

НА ВЕЧИТОЈ РОБИЈИ

— Јесте ли кажњавани?
— Јесам! У цркви кад сам се венчао.

Победа у процентима

— Ах, мај дер Фред добио је једну битку! — У Мароку!
 — Јес, у страшној бици против оштре енглеске конкуренције. Он је успео да заради за своју Бетлехем челичну компанију десет процента чистог добитка!

Неверник

Једна удавача жали се својем свештенику:

— Не знам шта да радим, оче. Просто се небих удавала за Милана. Замислите, он не верује да постоји рај и пакао.

— Море, пусти ти то кћери, он ће веровати, ако не у рај, а оно у пакао сигурно.

Мисли о жени

Многе жене имају право златно срце — око врата.

Ниједан воз толико не касни, као жена која се спрема да негде изађе.

И најбоља жена временом постане — ташта.

Жена без језика била би неспособна за живот.

Згодна прилика

Путовања показује мужу и жени знаменитости старог дворца и каже:

— А сада ћу вам показати стари балкон дворца, који се рушио увек кад би на њега стала нека неверна жена...

— Хајдемо, Олга, тамо, — рече муж брзо, па се обрати путовању. А да ли тај балкон и данас још функционише?

Једној бакалки: Пирнач је често грчи од пелена, нарочито када се продаје испод руке.

ЖЖ

Циплету, касапину: Ко се претерано омрси, поквари стомак, и онда мора месец дана у санаторијум У. Г. Б. Ако се не излечи, тако се бар залечи.

ЖЖ

Газда Н.: Лако ти је давати 1000 динара прилога када сваки дан зарадиш пет пута толико. Ако хоћеш да верујемо у твоје добро срце жртвуј за друга бар једномесечну зарату.

ЖЖ

Сликар: Од твојих радова, најлепши су рамови. Зато би то и откупили а слике нека остану теби, па уживај.

ЖЖ

Гимназисти: Решили смо да више не примемо ђачке радове. Зато ти дајемо савет да купиш негде Синтаксу, па се занимај са том лектиром ове године а до године, Боже здравља.

ЖЖ

Родену: Пошто је доцкан да учиш неки занат а време ти је досадно, јави се добровољно на рад па ти бар неће бити дуго време а и родитељи ће да се мало одморе.

ЖЖ

Пери, кафеџији: Годину дана нијемо твој бућкуриш за скупе паре, а када те ожучише са 10.000 динара ти би хтео да цео свет кука.

ЖЖ

Мадам Жани: Ко сваки брачни троугао мора по некад да се убода на неки оштри угао. То си могла очекивати, зато не разумем да се изнаенађујеш.

ЖЖ

Гросисти: Велика зарада, велики ризик. То је стари и освештани принцип. Зато и ти не можеш бити изузетак.

ЖЖ

Мики: Ваљда је због вас постала она песма: Терај Ленка риђу и зеленка. Ако је тако, онда је сасвим природно да и ви терате, ако не зеленка оно бар кера.

ЖЖ

Јоци зидару: Кад се од малтера прави пудер, онда се иде на »промену боравка«. А теби то треба пошто си оболео.

Слика са објашњењем

— Синоћ за вечеру појела сам десет јаја.
 Објашњење: Реч је о рибљим јајима.

Личне вести

ЧИТУЉА

— Мој мили и никад непрежљени јединац Змиски капут, после дугих мука преминуо је у Заложној банци, у цвету младости, 11 година. Ожалошћен отац Пера, практикант.

— Моје оцу и добротвору »Свиленом Јоргану« даваћу четрдесетодневни помен на Новом Гробљу, Симка, пензионерка.

ВЕРИДБЕ

— Наша јединица Лала, шампион у тенису, заручила се са г. Проком озд. млекацијом. Честитања на Сави, свако јутро у 6 часова.

— У недељу 7 марта ов. год. прославићу заруке са госпођицом Радојком из Ресника. Веридба ће се обавити у Реснику код младинах родитеља.

Поштена жена

Елегантну даму у стопу прати млад човек, скоро читав сат. Младић ћути и иде за дамом кривудама улицама. У једном моменту дама застаје, окреће се и каже пратиоцу:

— Господине, вратите се ако мислите да ћу вам се ја прва обратити.

ИМА НАС РАЗНИХ

Две пријатељице разговарају о себи и својим мужевима:

— Мој муж је тако поштен, — поче једна, — да увек кад сањам да је нешто украо, потрчи у полицију и пријави случај!..

— И мој ради нешто слично, похвали се друга. Он, кад год сањам нешто увек замисли да је то био само сан...

Роли — Зајечар: За тако лепо име не пасују пеге по лицу и чиреви. Зато или мењајте име или лице. То вам је једини савет.

—«—

Бојки: За жуљеве је најбољи лек ићи бос. Ко то не може нека носи еспадриле или бар две три нумере већу ципелу.

—«—

Божани: Има лица које ниједан сапун не може опрати. Зато пробајте са песком, он вади све флеке.

—«—

Лаци, Маци и Нади: Пошто се свима име саршава са »ци« даћу вам један заједнички савет: Свако вече намазати лице и врат са кремом од пројиног брашна и лимуна а ујутру измасирати колоњском водом. Тако радити све догле, док вам траје колоњска вода.

—«—

Живани: За даму која има тако народно име не треба монденски рецепт. После прања судова добро испрати руке у млакој води а затим обрисати сувим убрусом. После тога исцепати дрва у подруму па опет опрати руке. Тако радити шест недеља док се руке не навикну на цећ и врућу воду па неће бити црвене већ модре.

—«—

Ристосији: Млад муж је кулук и вечита главобоља. Зато дижите руке од тога и нађите неког преко 45 година, који не иде на кулук.

—«—

Анђелији: Уместо што вам тај звезек Ибрајим пише песме могао би да вам окречи кујну па ту пробајте његову способност за брак.

—«—

Маши, Олги и Вели: Молили сте да не ставим место одакле пишете да вас не би ко познао. Можда су вам и имена лажна? Зато ћу вам дати лажан савет: Што краће сукње и што мање речи, па је успех сигуран.

—«—

Иванки: Мушкарци воле лепе и смеле жене. Ако нисте ни једно ни друго онда сте ваљда богати. Ако пак нисте ни то, онда вам нема помоћи.

— Што се мене тиче рекао бих без размисљања, да је ту у питању пегави тифус. Али пошто ми је пацијент препоручен — речимо да је кивавица.